

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor državnega poslanca A. Obreze v državnem zboru dne 22. marca 1884.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Jaz že naprej izjavim, da ne nameravam na dolgo in široko govoriti v prid davčne eksekucije. Stroški za izterjanje davkov so neogibno potrebno zlo, in sem trdno prepričan, da visoka vlada ničesar bolj ne želi, kakor da bi jej ne bilo treba te nepriljubljene vsote staviti v budget. Jaz tedaj izjavim, da bodem zato glasoval in mislim, da bode zaradi neizogibne potrebe večina te zbornice ravno to storila. Moj namen je pa visokej zbornici predlagati resolucijo, ki hoče te stroške vsaj do zdaj z zemljiškim davkom najbolj zadetej in preobloženaj deželi zmanjšati.

Eksekucija davkov je, kakor se razume samo ob sebi, samo tam na pravem mestu, kjer ima davkovski dolžnik dovolj sredstev, izpolniti svojo dolžnost, pa tega iz trdovratnosti ali slabe volje ne stori. Tega pa, gospoda moja, nikakor ni na Kranjskem. V prejšnjem zasedanju je gospod poslanec Klun trdil, da posestniki na Kranjskem zdaj, ko je zemljiški davek urejen in na naravno visokost pomanjšan, tudi rajši davke plačujejo. Temu nasproti je omenil dr. Menger, da so baš na Kranjskem eksekutivni stroški najvišji, da presegajo celo eksekutivne stroške Českega, Šlezije, Tirolskega, Vorarlberškega in še nekaterih drugih dežel vkupé. Iz tega je hotel izvajati, da trditev gospoda poslanca Kluna ni resnična.

Ne morem kaj, ako se še le sedaj, sam priznam, da malo prepozno, potegnem za čast kranjske dežele proti gospodu poslancu dru. Mengerju in zagovarjam trditev gospoda poslanca Kluna. Da so v državnem proračunu za leto 1883. stroški za izterjanje davka s 45.000 goldinarji nastavljeni, dočim je za te stroške za Češko nastavljenih 16.000 gld., za Šlezijo 5000 gl., za Tirolsko 150 gl., za Vorarlberško pa samo 50 gl., tedaj za vse samo 21.200 gl., to nikakor ne prihaja od tod, da bi se na Kranjskem davki radi ne plačevali, a od tod, da v drugih deželah ne pobirajo davkov c. kr. davkarski uradi, ampak občine, in če je treba, tudi potom eksekucije izterjavajo. Kake stroške pa imajo pri

tem občine, ni znano, in se ti stroški tudi ne stavijo v državni proračun. Drugače je pa na Kranjskem, kjer davke pobirajo samo c. kr. davkarski uradi in jih oziroma tudi eksekutivno izterjavajo. Tu je tedaj razumljivo samo ob sebi, da se eksekutivni stroški stavijo v državni proračun. To je uzrok navidezne anomalije, in trditev gospoda poslanca Kluna, da se na Kranjskem davki radi plačujejo, ostane istinita, in je trditev gospoda poslanca dra. Mengerja nikakor ne ovrže. Drugo vprašanje je pa, če posestniki na Kranjskem res ob vsakem letnem času tudi morejo plačevati davke.

Znano je, da je kranjska dežela z zemljiškim davkom bila neprimerno, strašno obložena. Ako primerjamo leta 1879, 1880 in 1801, ko še zemljiški davki neso bili uravnani, z leti 1882, 1883 in 1884, v katerih so že davki bili ponižani, vidimo, da se je v prvih treh letih poprek plačalo 860.000 gl. v poslednjih treh pa 649.000 gld. poprek na leto, plačevalo se je v prejšnjih letih 211.000 gld. ali 32½ odstotkov več na leto, kakor bi se bile moralo z ozirom na prihodke dežele. Ta krivica je trajala s 1843 do 1881 l., tedaj celih 38 let. Pa celo zemljiški davki, ki so po stalnem katastru s leta 1824 do 1843 znašali 535.731 gld. kovencijskega denarja ali 562.517 gld. avstrijske veljave bili so mnogo previsoki z ozirom na tedanje cene zemljinih pridelkov, tako da me nikdo ne more dolžiti, da pretiravam, da je Kranjska v teh letih od 12 do 15 milijonov več davka plačala, kakor bi ga bila morala z ozirom na dohodke od zemljišč in z ozirom na zakone. (Slišite! na desnici.) Nove cinitve čistega dohodka so pokazale, koliko je bilo to preobteženje z davkom, da znaša nad jedno tretjino davka po pravici in razmeri določenega.

Res so se s 1882. leta ti davki za jedno tretjino, to je za 211.000 gld. na leto ponižali. Ali, gospoda moja, posestniki na Kranjskem bili so mej tem izsrebani ter beda mej kranjskim kmetskim prebivalstvom se ne da popisati. V celih okrajih ne dobite kmetskega posestva, ki bi ne bilo nad dve tretjini vrednosti zadolženo, in kmet mora celo v dobrih letinah stradati, ker večji del pridelkov gre za obresti dolgov in davščine.

No, moj namen ni, mračno podobo kmetskega

stanja na Kranjskem še nadalje slikati. Tudi ne mislim terjati od države nazaj, kar je dežela preveč plačala; tudi ne mislim zahtevati pomanjšanje davkov, pa to pa vendar smem zahtevati in tudi zahtevam — da bi se s to toliko let z davki preobloženaj deželo prizanesljivejše ravnalo in bi se proti njej ne rabila ona — reči moram — fiskalična brezobzirnost, katerega se že več let na Kranjskem rabi. Da dokazem svojo trditev, uporabljati mi je potrpežljivost visoke zbornice, in jej predložiti nekaj statističnih činjenic. Po poročilih c. kr. finančnega ravnateljstva v Ljubljani — vi, vidite, gospoda moja, da ne navajam za mene strankarsko vnetih prič — se je na Kranjskem leta 1881, tedaj poslednje leto pred pomanjšanjem davkov nabralo 49.000 gld. eksekucijskih stroškov, ali 8 odstotkov zaostalih davkov sploh.

Razumljivo je samo po sebi, da so ti eksekucijski stroški bili v raznih okrajih različno razdeljeni, zato tudi različni odstotki. Tako so znašali eksekucijski stroški v Bistriškem okraji 11½, v Logaškem 11½, v Senožetskem 18½ in Veliko-Laškem 30 odstotkov zaostalih davkov, pri čemer se se ve da zaostale obresti še neso uračunile. Za izterjanje 1836 gld. davka, ki so bili na dolgu v Veliko-Laškem okraji uračunilo se je in pobralo 555 gld. eksekutivnih stroškov. Prosim tedaj, gospoda moja, sami sodite, ali ni bil tukaj izraz, brezobzirnost, katerega sem rabil, na pravem mestu.

Ko je pa Njega eksclenca gospod finančni minister v svojem govoru 11. t. m. izjavil, da je poslednja leta poslal na posamične finančne direktorije nek ukaz za pomanjšanje izterjalnih stroškov pri manjših davkoplačevalcih, misliti moram, da se je na Kranjskem proti njegovemu ukazu in proti njegovej volji tako strogo postopalo, in tedaj mislim, da smem pričakovati, da bode v bodoče bolje.

Če zasledujemo, kaj je uzrok tako visokih eksekutivnih stroškov, nahajamo, da v previsokih opominovanih pristojbinah, ki so take, da stroške, ki jih ima država, daleč presegajo, tako, da ima država pri tem še čisti dobiček, katerega bi pri siromakih vendar ne smela iskati. Ta čisti dobiček je tem manj dopustljiv in opravičen, ker se pobira pri manjših davkoplačevalcih, ter te bolj teži, nego velike davkoplačevalce.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XIII. Poglavje.

Vanjuha Perstenj in njegovi tovariši.

(Dalje.)

— Z ladijo? Namotal je na roko vrv, kakor nit, na katero je privezan papirnat zmaj, in potegnil je ladjo h kraju.

— Kaj, ali je on velik kakor polkonj?

— Ne, polkonjeve velikosti ni. Nič ni višji od mene, samo širji je čez pleča.

— Širjih pleč, kakor ti! Komu je pa podoben potem?

— Podoben je pravemu junaku: glavo ima kuštrasto, brado črno, malo je upognen, obraz ima ploščat, a njegove oči so — strašne.

— Ataman, ti govoriš o njem, kakor o kakem čudilu, a mi ti ne moremo verjeti. Bolj korenjaškega, kakor si ti, še nismo videli.

— Vi še niste videli bolj korenjaškega od mene! Pa kaj ste vi videli, tepci! A reči moram,

nadaljeval je Perstenj, z vedno večjo navdušenostjo, da jaz nesem nič proti njemu.

— Kako pa je ime tvojemu bogatirju?

— Bratci, ime mu je Jermak Timofejič.

— Vidiš, kako ime! Ali on ropa sam brez tovarišev?

— Ne, ne sam. On ima udane in zveste tovariše. Samo, da se je razjezil nanj pravoslavni car. Poslal je car svoje ljudi na Volgo, da razbijejo njegovo četo, jednemu njegovih tovarišev Ivanu Koljcu, bilo je ukazano odsekati glavo in pripeljati jo v Moskvo.

— Kaj, ali so ga ujeli?

— Ujeli so Koljca carski ljudje, pa hitro se jim je zopet izmuznil iz pestij, ter potegnil je po širokem svetu. Kje je zdaj on, Bog ve, a jaz mislim, da se kmalu vrne na Volgo. Kdor je kedaj bival na Volgi, ta se ne more privaditi v drugej deželi.

Umolknil je ataman in zamislil se je.

Zamislili so se tudi razbojniki. Povesli so bujne glave na široke prsi, in molče so sukali dolge brke in gladilo široke brade. Kaj so mislili pogumni fantje sredi temnega lesa? O svoje mladosti, ki je

minula, ko so še bili pošteni vojaki in mirni seljaki? o materi srebrnej Volgi? ali o divnem bogatirju, o katerem je pripovedoval Perstenj? ali pa o visokej zgradbi sredi čistega polja, o dveh stebrih s poprečnim brunom, na katero mislijo v žalosti vse predrzne in bujne glave.

— Ataman! — zaklical je razbojnik, ki je pritekel k Perstnju ves zasopen, — pet verst od tod po Rjazanskej poti dirja dvajset jezdecev v zlatom obšitih kaftanih z bogatim orožjem! Vsak ujih konj je vreden sto rubljev in še več!

— Kam gredó? — vprašal je Perstenj, poskakujoč.

— Ravno zdaj so se obrnili k Paganskej Luži. Ko sem jih zagledal, tekel sem naravnost semkaj po močvirji in gozdu.

— No, fantje, — zakričal je Perstenj: — dovolj smo ležali! dvajset mož gre naj hitro z menoj!

— Ti Koršun, — nadaljeval je, obrnivši se k drugemu razbojniku, — vzemi drugih dvajset, pa pojdi z njimi h krivemu hrastu, ter zasedite pot, ko bi se mi zapoznili. Nu, pripašite sablje!

Perstenj je zamahnil s kroglo na jermenu in mignil z očmi. Podoben je bil mogočnemu polkovodcu sredi udane mu vojske.

Če je na pr. kdo 11 gld. dolžan, mora za prvih 14 dñij plačati 1 gld. 5 kr. opominovanih stroškov, ravno tako, kakor oni, ki je 500 gld. na dolgu.

V tem, ko v navedenem primeru plača manjši davkovski dolžnik 10 odstotkov, tedaj od vsakih 100 gld. 10 gld. eksekucijskih stroškov, plača veliki davkovski dolžnik, tedaj premožnejši mož, samo 1/6 odstotka, tedaj 20 kr. od 100 gld. Ni moč razumeti in tudi jaz ne morem razumeti, kako so se mogle trpeti take anomalije, ko se je izdal dotični eksekucijski red.

(Konec prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

VIII. G. Janez Knez poroča o prošnji mesarjev iz Kranja, naj bi trgovinska in obrtna zbornica nasvetovala, da bi se pravica mestne občine, določevati mesu ceno, odpravila, ali da bi vsaj ona na to delala, da bi se mestna tarifa tako visoko postavila, kakršna je v Loki, Tržiču in Radovljici. Prositelji utemeljujejo prošnjo s tem, da se pri ustanovljanju in določevanju mestne tarife za meso ne uvaževajo vsi oni vzroki, kateri bi morali biti merodajni. V Kranji postavljena je za letošnji mesec marec cena mesa brez priklade na 1 kilo 44 kr., v Loki pa na 46 kr., v Tržiču in Radovljici celo na 48 kr. za kilo. Mesarji navedenih krajev kupujejo klavno živino na semnjih v Kranji, torej ravno tam, kjer mesarji iz Kranja. Ker morajo po ravno takej ceni klavno živino plačevati in tudi kož in gnoja dražje ne prodajajo, kakor mesarji v Kranji, morala bi biti cena v vseh teh krajih jednaka. Mesarji iz naposled omenjenih krajev lahko živino dražje plačujejo, ker imajo višo mestno tarifo za mose, in posledica temu je, da morajo tudi Kranjski mesarji ravno tako drago živino kupovati. Dokler so politična oblastva določevala tarife mesu, so bile te za Loko in Kranj jednake, za Tržič in Radovljico pa za jeden novčič nižje pri vsakem funtu. Takrat pa ni bilo še živinskih semnjev v Kranji in je bila tudi živina cenejša, ker neso tuji kupci toliko živine iz Kranjske odpeljavali, kolikor zdaj. Cena mesu se je v teku desetih let le za 1/2 novčiča povišala, in če se prevdari, koliko dražji je zdaj živina, kakor je bila pred 10 leti, trdijo prositelji, da mestni odbor Kranjski ne določuje zdanjim razmeram primerne cene, vsled česar tudi nemajo pri svoji obrti nobenega dobička; in če se te razmere ne predrugačijo, morali bodo mesarsko obrt opustiti.

Odsek meni, da bi, oziraje se na izkušnje, katere je občinstvo v mnogih krajih v Kranjskej dobilo, bilo umestno, ko bi se mestna tarifa tudi v Kranji opustila in bi se mesarjem prepustilo, da tarifo za meso določajo, vender le pod tem uvetom, da bi moral vsak tarifo na vidljivem kraju pri svoji prodajalnici napisano imeti. To bi, meni odsek, ne moglo občinstvu v Kranji škodovati, ker je tam več mesarjev. Občina ima pa po §. 51 obrt. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, tudi pravico predlagati največje (maksimalne) tarife, katere ustanovlja z ozirom na dejansvene razmere politično deželno oblastvo, vprašavši prej v tej zadevi trgovinsko in obrtno zbornico. Z ozirom na to predlaga odsek: C. kr. dež. vladi se nasvetuje, naj bi visokemu c. kr. ministerstvu za notranje zadeve stavila

nasvet, da bi preklicalo postavljanje cene za meso v Kranji.

G. Ferd. Sajovic ugovarja utemeljevanju prosilcev, češ, da je po neke starej pogodbi cena mesu v Loki 2 kr. viša, nego ona v Kranji. Na ceno v Radovljici se ne more ozirati, ker tam se cena zelo vpreminja. Konečno predlaga g. govornik, naj bi se nasvetovalo samo za 3 mesece postavljanje cene preklicati.

G. Otomar Bamberg opozarja na uže omenjene maksimalne tarife.

G. Vazo Petričič podpira predlog g. Sajovica ter omenja, da mesta, v katerih se je postavljanje tarife za meso preklicalo, nemajo posebno ugodnih izkušenj, marveč le visoke tarife, in jednako izkušnjo bodo najbrže dobili tudi v Kranji.

G. Peterca meni, da bi meso moralo v Kranji vsaj to ceno imeti, kakršna je v Loki, ker tudi ti klavno živino na semnjih v Kranji kupujejo.

G. Sajovic odgovarja, da Kranjski mesarji pokupujejo na semnjih le ono živino, katera ostane, in dobijo jo tedaj ceneje.

G. Sajovic in g. Knez priporočata svoje predloge. Pri glasovanju vsprejme se g. Sajovičev predlog.

IX. G. Luckmann predlaga, naj se obširnejša poročila o sejah trgovinske in obrtne zbornice vsaj v 14. dneih po seji razglašajo in odseki naj se vsak mesec najmenj jedenkrat v sejo skličejo.

Zbornica vsprejme ta predloga.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. aprila.

Gospodarski odsek **gospodske zbornice** bode mej velikonočnimi počitnicami pretresoval predlogo o obdačenju žganja, da pride takoj, ko se snide zbornica na vrsto.

Okrajni šolski svet v Brnu na **Moravskem** je sklenil, da je poučevanja češčine na nemških mestnih šolah v Brnu neobligatno in da se učenci proti volji starišev ne smejo siliti k učenju tega predmeta.

Vojni minister grof Bylandt-Rheidt ne bode odstopil, kakor se je poročalo. Povod tem vestem bile so neke težkoče, s katerimi se ima boriti finančni minister, da spravi zahteve vojaštva v soglasje s finančnim stanjem države.

Ogerska zbornica poslancev je vsprejela predlog opozicije, da se vsprejme v obrtni zakon določba, da se gostilnice in kavarne blizu kake cerkve, katerega koli veroizpovedovanja, mej božjo službo morajo zapreti.

Vnanje države.

Sultanov adjutant Drigalski paša imenovan je mesto Strecker-paše, kateri je demisioniral, poveljnikom **Vzhodne Rumelije** vojaštine.

V petek je v **italijanskej** zbornici bilo posvetovanje o budgetu za vojno ministerstvo. Pri tej priliki je Brunialti zahteval pojasnil, kaj misli vlada storiti zaradi ostavljenja Sudana. Cavalletto je vprašal, kake naredbe je storila vlada za varstvo svojih rojakov v Egiptu in naglašal je dolžnost vlade, varovati italijanske rojake v onih provincijah Turčije, ki so postale avstrijske ali angleške. San Giuliano je izražal upanje, da bode pridruženje Italije k nemško-avstrijskej zvezi poudignilo njen upliv ob Sredozemskem morju; on dvomi, da bi se Italija mogla zanašati na svoje zaveznike, če ni sklenena nikaka

jasno in določna pogodba, potem je razpravljaj vse mogoče koristi, ki bi jih imela Italija od alijance z Avstro-Ogersko in Nemčijo. — Maurigi pravi, da bi hvalil vlado zaradi tripelalijance, ko bi se pozneje k njej ne bila pridružila Rusija z namenom, doseči razoroženje, ter vpraša vlado, če se je v tem obziru že kaj zavezala. Minister Mancini je obljubil v jednih bodočih sej odgovoriti na ta različna vprašanja.

Kakor „National“ poroča, je **francoska** vlada dobila več objav od kitajske vlade, iz katerih se da posneti, da pri kitajski vladi prevladuje mirno mišljenje, ter je pričakovati, da se tonkinško vprašanje kmalu reši.

Nemška vlada je že neki koncem marca naročila oblastvom, da storé potrebne priprave za bodoče volitve v državni zbor. Iz tega se da sklepati, da bode kmalu razpuščen državni zbor. Radi cerkvene politike se neki bliža ministerska kriza.

Položaj na otoku **Kreti** je jako kritičen. Mahomedance je hudo razjezilo, da se je Photiades imenoval zopet generalnim guvernerjem, ki ne bo znal braniti njih koristij. In so že tudi oni zato, da se Kreta popolnem odloči od Turčije. Pravoslavno prebivalstvo sicer ni tako nezadovoljno z imenovanjem Photiadesa, ker se je bilo bati, da bode imenovan kak mahomedanec. Vender vzlic temu narodne agitacije vedno napredujejo in jih še celo oblasti podpirajo.

Nezadostna in deloma celo protivna poročila **angleške** vlade v spodnji zbornici o položaji v Sudanu hudo obsojajo angleški časniki. O Gordonovem položaji prinašajo „Times“ članek, ki ne zahteva angleškega protektorata samo nad Egiptom, ampak tudi nad obrežjem Rudečega Morja in Chartumom. Anglija bi morala prevzeti odgovornost za dobro vlado Egipta. To bi Arabom imponirovalo in Gordona osvobodilo nevarnosti.

Dopisi.

Z Dunaja 3. aprila. [Izv. dop.] (Peticija 83 63 k méto v) na državni zbor, o katerej ste zadnjič poročali, je še zmerom na dnevnem redu nedržavnega zbora. Pravijo, da se ta peticija bôre kakor stara pritožbe iz Lutrovih časov, in zbrojène dobe srednjeveških kmetovskih bojev! Pamétno in nespametno, istina in zavijača, pravično in krivično — vsega je dosta, na kupe zmešanine! Jeden utis je pa stanovitén opazujočemu to prikazen, namreč ta, da je kmetski stan ves zmóčen in zbeگان vsled gospodarstva, katero so mu odkazali nemški liberalci, in da si kmet jako želi pomoči, da resno pre-mišljuje, kako bi se prišla zopet na staro nazaj.

Konservativno stranko bode ta dogodek še bolj izpodbudil, da bo pretresati začela, kako bi se pomirilo iz zadovoljilo kmete, da iz obupnosti ne zaidejo na stranska, uporna pota, da jih ne povlekó za sabo v svoje vrtince revolucijski vrtinci, ki že na tolikih mestih krožijo po človeškej družbi. Niže-avstrijski kmetje — teh je velika večina podpisanih na peticiji dali so se preveč slepiti od agentov iz velikega, modérnej Babilona, volili so v zastope po nemško-liberalnej komandi največ móže, ki so se na kuretskih hrbtiščih ušatorili in le še pred volitvami nekoliko pobrigali se za kmeta. Niže avstrijskega kmeta se ni tako poučevalo in vzgajalo, kakor kmetsko stan po Slovenskem, kateremu se je podajalo primeroma veliko dobre hrane in se ga spravljalo v dotiko z javnim, političnim življenjem, odkar je začela sveta narodna stvar razraščati svoje veje, odkar je materinega jezika sladki glas začel doneti

Prejšnje svobodno vedenje razbojnikov je zginito, in zamenila je je brezpogojna pokorščina.

Kakor bi mignil, odšlo jih je štirideset roparjev od tolpe in razdelili so se v dva oddelka.

— Ej Mitka! — rekel je Koršun mlademu fantu izpod Kolome, — tu imaš kol, pojdi z nami, in pretepaj, če se bodeš ujezil.

Mitka je neumno zarudel, vzel je hladnokrvno kol iz starčevih rok, in odšel je za svojim oddelkom h krivemu hrastu.

Drugi oddelek, kateremu je zapovedoval Perstenj, hitel je k Paganskej Luži proti neznanim jezdecem.

XIV. Poglavje.

Zaušnica.

Tačas, ko sta Maljuta in Homjak, spremljevana od jednega oddelka opričnikov, peljala neznanca proti Paganskej Luži, pogovarjal se je prijazno Serebrjani z Godunovom za mizo, obloženo s kupicami.

Povej mi, Boris Teodorovič, — rekel je Serebrjani, — kaj se je zgodilo s carjem to noč? Zakaj se je vzdignila vsa sloboda ob polunoči? Ali se to zgodi pogostem pri vas?

Godunov zmajal je z ramama.

— Veliki car, — rekel je on, — pogostem žaluje in plaka za svojimi sovražniki, in pogostem moli za njih duše. Da je nas klical k molitvi ponoči, temu se ni čuditi. Sam Vasilij Veliki govori v drugem svojem listu k Gregorju Nacijancu: kar je drugim jutro, to pobožnim je polunoč. Sredi temne noči, kadar oči in ušesa ne dopuščajo nič pregrešnega v človeško srce, bavi se lahko človeški um z Bogom.

— Boris Teodorovič! Videl sem tudi poprej moliti carja: pa ni bilo tako. Vse je zdaj postalo drugače. Tudi opričnikov jaz ne razumem. To neso menih, ampak razbojniki. Ni še dokaj dñij, kar sem se vrnil v Moskvo, pa videl in slišal sem toliko nečuvanega, da jedva verjeti morem. Prevarili so tedaj carja. Pa ti, Boris Teodorovič, ki si intimni prijatelj carju, on te jako ljubi, zakaj mu ne razložiš, kaka je opričina?

Godunov se je nasmehnil priprostosti Serebrjanega.

— Car je milostljiv k vsem, — rekel je s posiljeno mirnostjo, — tudi mene ne pouzdiguje po zaslugah. Pa meni se ne spodobi presojevati državnih zadev, še manj pa zapovedovati carju. A opričina ni težko razumeti. Vsa zemlja je carjeva, in mi vsi

smo v njegovej oblasti, kar odloči car v svojo osobno lastnino, to je njegovo, kar pa pusti nam, to je naše, on ima pri sebi, kogar hoče, kogar pa neče, pa ne. To je vsa opričina.

— Tako, kakor ti govoriš, Boris Teodorovič, gre vse gladko, a v resnici ni tako. Opričniki pogublajo in zatirajo zemljiščino bolj, kakor Tatarji. Za nje ni nikakega sodišča, po njih gine vsa dežela. Ti, povej to carju! Verjel ti bode!

— Knez Nikita Romanovič, mnogo je zlega na svetu. Oni ne pogublajo ljudij zato, ker so opričniki, a zato, ker so ti in oni ljudje! Reciva, da bi jaz povedal carju: kaj bi bilo iz tega? Vsi bi se vzdignili zoper mene, in car bi se razsrdil na mene! . . .

— Kaj? Naj se razsrdi, a ti bodeš imel lahko vest, ker si mu povedal resnico!

— Nikita Romanovič, resnica ne traja dolgo, treba je znati govoriti. Ko bi jaz ugovarjal carju, mene bi že davno tukaj ne bilo, a ko bi mene ne bilo tukaj, kdo bi te bil rešil včeraj?

— Kar je res, to je res, Boris Teodorovič, ko bi tebe ne bilo, bil bi jaz izgubljen!

Godunov je mislil, da je prepričal kneza.

(Dalje prih.)

tudi po knjigi in v javnosti! Nizji-avstrijski konservativci imeli so voljo, delati, da jim kmet politično zori in se osvobojuje po konservativnih načelih, ali prilika se jim je preprečila, liberalno gospodarstvo je odstranilo 64 katoliško-političnih društev. Tako pa je kmet zanemarjen ostal, politično dalje od zadaj od konservativne in liberalne stranke, nezadovoljenega, obsule so nezrele misli, s katerimi obsul je še druge. Veliko zi obetajo konservativci od agrarnega društva, ki se je ravnokar po vzgledu solnogradskega agrarnega društva ustanovilo tudi za nižje-avstrijsko deželo. Tem agrarnim društvom smoter z združenimi močmi dosežati, da se ozira na pravične zahteve kmetijskega stanja v zakonodavstvu in v upravi, zato pa da je potreba tacega društva, čegar shodi in sklepi bodo veljali za pravi izraz kmetovske želje in volje; društvo nema političnih teženj nikakeških, pa člani mu neso le kmetijski ljudje nego tudi drugi, ki so po svoji službi priliko imeli, na kmetih natančno izpoznavati agrarne potrebe; društvenina znaša 20 novcev na leto.

Iz Gorice 4. aprila. [Izv. dop.] Pretekli dne imeli smo v Gorici visoka gosta. Deželni predsednik kranjski, g. baron Winkler, s svojo soprogo bavit se je nekaj časa v Gorici, potovaje v Tolmin, kjer ima lepo posestvo. Da je to potovanje prouzročilo različne kombinacije, mogoče in nemogoče, je naravno, kajti mnogi mislijo, ako visoki gospodje potujejo, visi nekaj v zraku. Ta stavi to potovanje v zvezo z imenovanjem Ljubljanskega škofa, drugi s politično konstelacijo na Kranjskem, spet drugi menijo, da je treba iskati pomočnikov, ki bi gladili pot Poreškemu škofu in delali na to, da bi se razburjeni duhovi v Istri radi bližnjega imenovanja Goriškega profesorja dra. Fiappa za Poreško škofovsko stolico pomirili, nahajajo se celo taki, ki vidijo v tem potovanju bližnjo premembo deželne uprave na Primorskem. Kdo bi hotel razsoditi, ali je kaj na vsem tem besedovanju ali ne? Veri podobno pa je, da potovanje ni veljalo jedino posestvu g. barona ali bolje gospe baronice v Tolminu.

V kratkem, t. j. 15. t. m. snide se v Gorici avstrijsko-italijanska komisija za uravnanje ribarenje v Jadranskem morju. Mesto jej prepusti novo mestno dvorano v porabo in pripravi njej na čast neke svečanosti, mej drugim tudi slovesen banket.

Tudi Goričani priredijo konjske dirke in sicer na velikonočni ponedeljek. Z začetka so nameravali, da bi priredili to zabavo na Franjo-Josipovi cesti, ki pelje iz mesta na kolodvor, ker se je št. Andrež branil pripustiti „rojice“ dotičnemu odboru v porabo; a občina št. Andrež se je vendar-le udala in tako bo dirka na rojicah.

E pur si muove! Razpisani sti tukaj dve mesti, jedna za kupčijsko zbornico, drugo za obrtno šolo. Zahteva se znanje italijanskega in nemškega jezika, prednost pa imajo oni, kateri znajo tudi slovenski. Pomisliti je, da predsednik kupčijske zbornice je Viljem pl. Ritter, sorodnik barona Pretisa v Trstu, drugo mesto pa razpisuje Goriški — magistrat.

Z Dolenjskega 2. aprila. [Izviren dop.] (Konec.) Slovenski jezik pri uradovanju na tej stopinji katero sedaj zastopa, nam ne more in ne sme ustrezati in očitno tudi ne ustreza splošnim zahtevam. — Če je slovensko uradovanje do zdaj bilo — kar lahko trdimo — še nepopolno, je vprašanje: Kdo je bil kriv? In če hočemo pripomoči mu do primerne veljave, — vprašanje je zopet: Na kateri način?

Dasi je mej našim priprostim narodom dokaj ljudij, ki so kaj strastni „pravdarji“, drugi zopet prisiljeni itd. — in akopram je, recimo polovica teh slovenskih strank in za temi pa vse uradništvo naše — vedelo: katere pravice je zadobil slovenski jezik pri sodnji ali pri davkarji v zadnjih dveh letih, — puščale so se vendar v nemar vse one prilike, v katerih bi prvi kot drugi pokazati imeli v dejanji: koliko spoštovanja darujejo svojemu materinemu jeziku, in koliko jim je mar in ležeče na tem, ali ostane vse pri starem kopitu ali se poprimemo — novega!

Zdaj odgovorimo: Krivda, da se je do zdaj naš jezik pri uradu še zanemarjal, da se je po mačehino gojil, in nepopolno uporabljal — zadene jedino nas: slovenske stranke! Ko bi sleherni, ki ga pelje pot po opravih v ravno omenjene urade, spomnil se in poučiti dal, kaj sme le tam brez vsakojakih pogojev zahtevati, dosegel bi vsaj toliko, da bi v lastnem jeziku bral in zvedel, kaj je prejel od sodnije ali davkarije. To je: sloven-

skega uradovanja naj bi zahteval! Je li potem odlok ali tožba, izpis ali razsodba, vabilo ali plačilni nalog, — vse to in jednako zahteva naj v slovenskem jeziku! In ko pride morda dan obravnave, postopa naj jednako in vede se po sredstvih, katera so mu v taci slučajih v roke dana. Da pa ne zamolčimo, kar nam tolikanj „na jeziku tiči“, moramo tudi o naših narodnih in nam neprijaznih uradnikih par opomb dostaviti. Če smo rekli že, da smo zanemarjenje slovenskega jezika v uradu mi Slovenci kot stranke prouzročili, nam je na drugej strani tudi uradništvo naše nekoliko k „grehu“ pomagalo; sicer so mi jedino trije slučajiznani, v katerih je slovenski kmet pri sodnji zahteval obravnavanja v slovenskem jeziku, ali da bi ta in isti bil poprej vse odloke itd. na svojih listinah dobil v slovenskem jeziku pisane, se je pokazalo pa — nasprotno.

Koliko nepotrebnih potov in stroškov prouzroči ta ljubeznjiva „Cultursprache“ pri slovenskih strankah, ni prostora tu „preletiti“, — upamo vendar, da se v prihodnje našemu kmetu vsaj taka bremena odstranijo, ker se mu razna druga odložiti ne dajo.

Da pa našemu jeziku pripomoremo do vrhunca večje „slave“, zahtevajmo odločno v prihodnje slovensko uradovanje, in naj nas ne skuša več tista nesrečna omahljivost, ki je pri marsikaterem narodnjaku sedaj raztezala svoje kremplje.

Potem bode tudi uradništvo naše (narodno in nenarodno), poprijelo se z večjo ljubeznijo svojega posla — hočem reči: uradovanja v slovenskem jeziku. In tega zahtevati imamo pravico!

X = X.

Iz Rovt 1. aprila. [Izv. dop.] (Semenj, nezgodi, ponarejeni denar, cestni rop in umor.) Včeraj, dne 31. marca, bil je tukaj 1. letošnji somenj, kateri je jako znamenit za naše Notranjce. Rovtar ima res prav, ko trdi, da boljših živinskih semnjev na Notranjskem ni kakor ravno tu.

Včerajšnji naš semenj bil je zares dobro obiskan. Kupcev za živino in drugo robo, bilo je zopet nepričakovano veliko, k čemur je se ve da ugodno vreme tudi precej pripomoglo. Živina, katera se je večinoma poprodala, imela je tudi tukaj visoko ceno. Največ so jo pokupili Vipavci in Goričani. Tudi kramarji, semejarji in drugi so dovoljno tržili.

Na tem semnji zdirjal je nekemu prodajalcu vol, se v pred njim stoječega kupca Lovrenca Šimiča (62. letnega možaka, veleposestnika z Dolzih Poljan pri Vipavi) tako silo zaletel, da je v tem hipu vznak na kamenita tla padel. Nezvestnega pripeljali so njegovi znanci v gostilnico k „Petru“. Ker se je slutila zaradi pretresa možgan smrtna nevarnost, poslali so nesrečnežu takoj po duhovnika in zdravnika. Oče Šimič leži še vedno v polnej nezvesti. Po izjavi zdravnikovej utegne omenjeni le par dni še preživeti. Zdivjani vol pa je ušel svojemu gospodarju, a ne vé se še, kje da tiči.

Tudi neko gluho dekle iz Zaplane (pri Vrhniki), ki je bila prišla na semenj, bila je od živine tolikanj poškodovana, da je njeno življenje na vagi.

Ni bil pa še semenj končan, ko se je posrečilo Logaškimi g. žandarjem prijeto nekega 23. letnega fantalina, kateri je nosil pri sebi ponarejene srebrne goldinarje (tolarčke). Je bil to li agent ali celo fabrikant novega denarja, poizvedeli bodemo kmalu, vsaj so lehkomišljenca omenjeni gospodje takoj na pravo mesto odpeljali.

V noči med 31. marcem in 1. aprilom napadel je nek brezbožnež z nožem dva semejarja z imeni: Martin Šinkovec in Franc Petkovšek, oba doma iz Zaplane pri Vrhniki samo četrt ure od njijinega doma. Najprej zabol je Franceta Petkovška 29 letnega fanta, prerezal mu je namreč vrat na levej strani, da je čez pol ure umrl. Druzega Martina Šinkovca 45 letnega očeta šesterih otrok in mlinarja, oropal je najprej 15. gl. denarja, potem mu pa več ran za vratom in po plečih prizadejal, tako da sedaj nesrečnež v velikih bolečinah vzdihuje. Upa se vendar še, da bode počasi okrevl.

Domače stvari.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera bode v torek 8. dan aprila 1884. leta ob 6. uri popoldne v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Šolskega odseka poročilo: a) o remuneraciji za začasno opravljanje laborantove službe na veliki realki; b) o postavljanji peči za obrtno

učilnico v kletnih prostorih realkega poslopja; c) o prezentovanji za Jurij Schmeidovo dijaško ustanovo. III. Finančnega odseka poročilo o zavoda za varovanje malih otrok prošnji za podporo. Potem tajna seja.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredila je preteklo soboto zopet društveno „Besedo“, katere prva točka je bila po dru. Karolu Bleiweisu poslovenjena vesela igra „Ne kliči vraga!“ Kakor smo bili veseli, da je zopet jedenkrat nastopila izredno spretna igralka gospa Valenta-Brusova, nam vendar ta igra ni izvabila posebnega zadovoljstva. Da si je gospa Valenta-Brusova izborna igrala, gospica Cilka Rodé-tova vrlo sodelovala, g. Bežek svojo ulogo tudi dobro zvršil, vendar igra ni mogla imeti dovoljnega učinka, ker je g. G. Pirc svojo ulogo vseskozi pretiraval, ter nam iz glavne uloge napravil pravo karikaturu. Glasbeni del sporeda obnesel se je veliko boljše. Najsijajnejša točka bila je koncert Fantazija iz Gounodove opere „Faust“, katero je g. Lud. Widemann na goslih mojsterski igral, potem Foersterjev „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, pri katerem smo zopet imeli priliko diviti se prelepe skladbi in ubranemu petju mešanega zbora. G. Razingier pel je Schubertovo „Pri morji“ in R. Franzovo „Majnikovo“ jako dobro, kakor je pri tem priljubljenem solistu običajno. Občinstvo izražalo je svoje priznanje z živahnim odobravanjem pri tej. kakor pri vseh družih točkah, izmej katerih nam je še zabetežiti Fr. Vilharjevo „V kolo“ in Mendelssohn-Bartholdy-eva „Jesensko“. — Beseda trajala je nekoliko predolgo, namreč čez 10. uro, čemur je bila uzrok zgoraj omenjena igra in predolgi presledek mej igro in glasbenim delkom.

— (Zopet kaj novega!) Vsi lastniki v Ljubljani izhajajočih listov dobili so vabilo, da morajo „takoj, najkasneje pa v 8 dneh objaviti svoje časnikarsko podvzetje kot pridobninskemu davku podvrženo obrt“. No, to je vsaj sredstvo, s katerim se pride državnemu deficitu do živega! Škoda da gospoda ni že prej prišla do tega!

— (Petarda) počila je zopet včeraj zvečer ob 8. uri v Trstu na oglu ulice Via Coroneo in Via Torrente. Škode ni napravila.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je meseca marca 28.277 gl. 47 kr. dohodkov, 26.467 gl. 98 kr. pa izdatkov.

— (Okrajni zastop v Ormoži) izvolil je: gosp. dra. Ivana Geršaka, c. kr. notarja v Ormoži načelnikom, g. Martina Čuleka, župana v Središči načelnika namestnikom, gosp. Albina Svingerja, župnika pri sv. Miklavži, g. Maksa Robiča trgovca v Središči in g. Ivana Alta posestnika, odborniki. Vsi izvoljeni so poznati odlični narodnjaki.

— („Nov odbor akad. društva „Triglava“ v Gradcu“) voljen za poletni tečaj akademičnega leta 1884., sestavljen je tako-le: predsednik: Ivan Fon, stud. phil., podpredsednik: Jos. Georg. stud. jur. tajnik: Vlad. Žitek, stud. jur. blagajnik: S. Jurca, stud. jur. knjižničar: Fr. Podgoršek, stud. jur. arhivar: M. Neuberger, stud. med. svet: Jak Toplak stud. jur. namestnika: Ad. Končar, stud. jur. Fr. Novak stud. fur. —

— (Vladikovina Tržaško-Koperska) šteje, kakor povzamemo šematizmu, sestavljenemu početkom tega leta, 323.191 duš in 289 duhovnikov. Vsa vladikovina obsega 16 dekanij, mej temi so pa dekanije, ki imajo samo po 8 do 9 tisoč duš, Osapska celo le 6637 duš. Pomanjkanje dušnih pastirjev v tej vladikovini je že čutno, kajti nad sedemdeset s pikicami izpolnenih mest nam kaže, da manjka toliko delavcev v vinogradu Gospodovem, kar mora vsakdo obžalovati, kdor zna, kolike važnosti je naše duhovenstvo v obče, zlasti pa za tužno Istro.

— („Morilec Hugon Šenk in njegova dva tovariša“) se zove najnovejša knjižica, katero je založil in tiskal Janez Leon v Mariboru. Knjižica obsega 68 strani in ima 20 podob, cena 30 kr. Ni dvojbe, da bode marsikdo posegel po tem delci, ki v lahko umevnem jeziku opisuje obtožbo, obravnavo in obsodbo grozodejske trojice in je gotovo zanimljivo berilo za vsacega, ki rad čita kriminalne slučaje.

— (V Opatij) odprl se je v 1. dan t. m. veliki „Hotel Quarnero“, katerega je sezidala južna železnica.

— (Natečaj.) Mestni magistrat Tržaški razpisal je mesto okrajnega zdravnika na Opčini. Plača

1200 gld. na leto in vozni pavšal 150 gld. Prošnje do 20 t. m.

— (Razpisana je služba) učitelja na jednoraznici na Robu. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. maja na okr. šolski svet Kočevski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. aprila. Cesarjevič otvoril je ornitologični kongres z navdušenim nagovorom, v katerem je osobito naglašal, da je naravoslovska veda tekočemu stoletju utisnila svoj pečat in da so naravoslovci v znamenji pristne, ter znanstveno osnovane prosvete v vseh strokah zmagonosno napredovali.

Dunaj 7. aprila. „Fremdenblatt“ dokazuje, da je naredba dolenje-avstrijskega nameštstva o uvažanju pitane živine iz Požuna v avstrijskih zakonih proti živinski kugi popolnem utemeljena.

Praga 7. aprila. Poročilo „Politike“, in „Pokroka“, da se odpošlje policijski komisar in šestnajst mož v Liberco (Reichenberg) nadomestovat tamošnje občinsko redarstvo, je popolnem neutemeljeno.

St. Peterburg 6. aprila. Poročila, da se je zgotovilo rusko posojilo, so neistinita.

Razne vesti.

* (Umrl) je včeraj zjutraj v Lübecku Emanuel Geibel, poznati nemški pesnik.

* (Vožnja po železnici.) Najhitreje vožijo na Angleškem, kjer n. pr. 41 milj dolgo progo mej Londonom in Yorkom vlak v 3 urah 55 minutah preleti. Mej Londonom in Liverpool-om je 43 avstrijskih milj. Vlak treba za vožnjo 4 1/2 ure. 640 kilometrov (86 milj) dolgo progo mej Londonom in Edinburgom predra vlak „leteči škotec“ v 9 urah. Francozi vožijo nekoliko previdneje, vendar potrebujejo za 115 milj dolgo progo mej Parizom in Marseille-om le 14 1/2 ur, iz Pariza v Bordeaux (77 milj) pa samo 8 ur. Najpočasnejši so Španci, dovolj jim je 5 milj v eni uri. Največja hitrost parnega voza je: 120 kilometrov v eni uri, to je jedno avstrijsko miljo v 4 minutah 50 sekundah. Najhitrejši angleški konj predirja avstrijsko miljo v 7—8 minutah.

Poslano.

Vsem onim gospodom, ki me ustno ali pismeno za gozdne sadike vprašujejo, naznanim, da letos njih želji ne morem ustreči, ker so sadike še premale. Prihodnje leto pa jih bode kach tri sto tisoč na razpolaganje, kar bodem ob svojem času naznanil.

Na Colu nad Vipavo, dne 4 aprila 1884.

Andrej Rovar,

blagajnik bralnega društva.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek . . .	11754 gld. 08 kr.
Ravnikar Franjo v Ljubljani . . .	5 „ — „
Iz pušice v slovanski Citalnici v Gradci . . .	2 „ 57 „
Lavoslav Abram v Kostanjevici . . .	— „ 62 „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Miha Ferjan v Mariboru . . .	1 „ 64 „
Josip Janežič v Lešah . . .	2 „ 49 „
Vkupe . . .	4 „ 13 „
Iz pušic v gostilnah:	
pri Ančniku v Šiški . . .	1 gld. 73 kr.
pri Kankretu v Šiški . . .	— „ 20 „
pri Matijanu v Šiški . . .	2 „ 80 „
pri Marijatu na Rožniku . . .	2 „ 20 „
Vkupe . . .	6 „ 93 „
Odbor za veselico v Postojni . . .	40 „ 05 „
Peter Bajs, zastopnik banke „Slavije“ v Dvoru . . .	5 „ 58 „
Vinc. Mršlik v Nachod . . .	2 „ — „
Iz Zagreba:	
Amalija Starč . . .	2 gld. — kr.
Ivanka Arko . . .	1 „ — „
Marija Skerl . . .	1 „ — „
Stjepan Kučak . . .	1 „ — „
Stjepan Starčič . . .	1 „ — „
Vkupe . . .	6 „ — „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Kazimir Jelušič v Kastvu . . .	1 „ 68 „
Ivan Grahari v Stebnu . . .	— „ 26 „
Vkupe . . .	1 „ 94 „
Vkupe . . .	11828 gld 90 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. aprila	7. zjutraj	731.61 mm.	+ 6.3°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	730.33 mm.	+ 18.3°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	732.45 mm.	+ 11.4°C	sl. jz.	jas.	
6. aprila	7. zjutraj	734.07 mm.	+ 8.6°C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	734.11 mm.	+ 15.5°C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	734.45 mm.	+ 12.0°C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni + 12.0° in + 12.0°, oziroma za 3.6° in 3.2° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter . . .	7	96
Rež . . .	5	69
Ječmen . . .	4	87
Oves . . .	3	9
Ajda . . .	5	53
Proso . . .	5	53
Koruzna . . .	5	20
Leča . . .	9	—
Grah . . .	9	—
Fižol . . .	10	—
Krompir, 100 kilogramov . . .	2	63
Maslo, kilogram . . .	1	5
Mast . . .	—	84
Speh frišen . . .	—	58
„ povojen . . .	—	72
Surovo maslo . . .	—	85
Jajca, jedno . . .	—	2
Mleko, liter . . .	—	8
Goveje meso, kilogram . . .	—	62
Telečje . . .	—	64
Svinjsko . . .	—	70
Kostrunovo . . .	—	40
Kokoš . . .	—	50
Golob . . .	—	18
Seno, 100 kilogramov . . .	2	23
Slama . . .	2	5
Drva, trda, 4 kv. metre . . .	7	20
„ mehka, „ . . .	4	50

Dunajska borza

dne 7. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta . . .	79 gld.	85
Srebrna renta . . .	80	95
Zlata renta . . .	101	40
5% marčna renta . . .	95	40
Akcije narodne banke . . .	847	—
Kreditne akcije . . .	320	50
London . . .	121	30
Srebro . . .	—	—
Napol . . .	9	61
C. kr. cekini . . .	5	69
Nemške marke . . .	59	30
4% državne srečke iz l. 1854 . . .	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864 . . .	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	101	70
Ogrska zlata renta 6% . . .	122	—
„ „ „ . . .	91	95
„ „ „ . . .	88	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. . .	104	50
Dunavske srečke 5% . . .	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . .	121	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice . . .	108	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice . . .	106	50
Kreditne srečke . . .	100 gld.	176
Rudolfove srečke . . .	10	19
Akcije anglo-avstr. banke . . .	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	209	75

Poslano.

(15—7)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujuče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana i proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba,
treba ostro paziti.

MATTONIJEVE
GISSHÜBLER

Tuči:
dne 6. aprila.
Pri **Stann:** Spiegel z Du-
naja. — Prišter iz Zagreba.
Henzo iz Siska. — Papp iz Bu-
dimpeš.
Pri **Mallat:** Obak z Du-
naja. — Haas iz Graden. — Ber-
ner z Dunaja.
Pri **Juznem kolodvoru:**
Barleš z Dunaja. — Gfömel iz
Verone.

Pivovarna v Senožečah

ima v zalogi

izvrstno domačo pivo

letošnjega izdelka v **sodčkih in botelijah**. Priporoča se vsem dosedanjim prejemnikom in drugim gostilničarjem, ki želé slav. občinstvu postreči z **zdravo** pijačo. Postrežba je natančna in ceno.

Senožeče, pošta Postojina.

(184—8)

H. HAUPTMANN,

v **semeniškem poslopiju v Ljubljani,**

priporoča svoje do sedaj kot najboljše priznane

oljnate barve, firneže in lake

in prevzame

vsa pleskarska dela pri novih stavbah

po najnižjih cenah.

(202—3)

Dober podobar

dobi takoj trajno delo

(226—2)

v **mizariji Ivana Kratzerja v Ptujl.**

Št. 4178.

(203—3)

Razglas.

Letos izstopijo iz mestnega zbora naslednji gos-
podje mestni odborniki, in sicer:

Iz **III. volilnega razreda:**

dr. Karol Bleiweis vitez | Fran Peterca,
Trsteniški, | Vaso Petričič in
Fran Goršič, | Ignacij Stupica,
ki pa se je odborništvu že prej odpovedal.

Iz **II. volilnega razreda:** | Iz **I. volilnega razreda:**
Fran Doberlet, | Fran Fortuna in
Alfred Ledenik in | Anton vitez Gariboldi.
Fran Šuklje.

Razen teh sta se v I. razredu odborništvu od-
povedala:

dr. Josip Suppan in Josip Luckmann.

Ostanejo pa v mestnem odboru še naslednji
gospodje:

Alojzij Bayr,
dr. Josip Drž.
dr. Henrik Dolenc,
Peter Grasselli,
Ivan Horak,
Ivan Hribar,
Anton Klein,
Fran Kollmann,
Friderik Križnar,

Josip Kušar,
dr. Alfons Moschö,
Ivan Murnik,
Mihael Pakič,
dr. Fran Papež,
Fran Ravnikar,
Josip Tomek,
dr. Valentin Zarnik in
Fran Žužek.

Dopolnilne volitve se bodo vršile vsled sklepa
mestnega odbora z dne 18. t. m. naslednje dneve:

III. volilni razred voli 21. aprila t. l.
od 8. do 12. ure dopoldne. Če bo potrebna ožja
volitev, vršila se bo isti dan popoldne od 3. do
6. ure.

II. volilni razred voli 22. aprila t. l.
od 8. do 12. ure.

I. volilni razred voli 24. aprila t. l.
od 8. do 12. ure dopoldne.

Razpisi volitve in glasovni listki dostavili se
bodo gospodom volilec v pravem času.

To se naznanja s pristavkom, da smejo izsto-
pivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da je
ugovore zoper dovršene volitve predložiti najpozneje
8 dni po dokončani volitvi mestnemu odboru.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 20. dan marca 1884.

Za župana: Perona.

Izumil!!!

Po neutrudljivih študijah se je **dru. pl. Ben-**
den-u posrečilo napraviti

pomado za lase,

o katerej se **po vsej pravici** trditi sme, da **za-**
dostuje svojemu namenu. Po tej pomadi v
kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, ter je
tudi dober pripomoček proti izpadanju las. **Izu-**
mitelj jamči za gotov uspeh.

Cena lončku 2 gld.

Pristna se dobiva proti predpošiljavi zneska pri
izumitelji samem, **dru. pl. Bendenu**, Prag,
Salmgasse 7. (56—23)

Vožne liste
slovensko-nemške in nemške
priporoča po najnižji ceni
v **NARODNA TISKARNA**
v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.